

WINTRŮV RAKOVNÍK

3

XXIV. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 2000

■■■■■ HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY ■■■■■

Malé divadlo Kolín

Jiří Voskovec & Jan Werich

BALADA Z HADRŮ

Jak vstoupit do poklidných vod zápisu o shlédnutém představení po vyčerpávajícím rafftingu skrze Jizeru živého popovídání, kde peřeje dedukce a indukce obracely a ve vírech nechaly vynořovat vše, co se kolem inscenace kolínských navršilo. Hlava se zdá být zcela prázdná, jak azylový dům v červencovém parnu, kdy umění i bezdomovci odfukují na písčítých plážích.

Inu ale, Alenka Mutinská prstíčkem hrozí, takže co?

Co by. Kolínský soubor je nabit elektrizujícím mládím, které má chuť a odvalu pustit se do zápasu o jevištní podobu své zprávy o světě, o sdělení toho, co chápou jako, řekněme, jistou nepřístojnost kolem nás. Zvolili si k tomu nesnadný text klasiků W & V, který úvodem a koncem naroubovali na současnost. Hned podotýkám, že ona textová složka, ona aktualizace, není zvolena a napsána špatně. Naopak. Kdyby to, co vymysleli a připravili dokázali důsledně zrealizovat, mohli jsme být svědky tématicky závažného posunu od občasných životních neštěstí k programu současné bílé chátry, jehož tendence ve společnosti sílí, provokující hloupě nebezpečné úvahy o linii silné ruky. Nuže, nápad je jedna věc, a schopnost jej vyložit a realizovat, věc druhá. Kolínští na jednu stranu rezignovali na původní žánr revue a s ním svážené konvence vyjadřovacích prostředků, tedy i řešení vztahů a situací. Na stranu druhou i přes škrty právě žánr revue zachovali a nijak jej nepropojili s dobře vymyšleným rámcem. Nepropojení dramaturgicko-režijní koncepce se projevilo i na prostředcích hereckých a scén-

nografických. V tomto byli nedůstateční, ale budme vstřícní, neboť se zdá, že omlazený soubor teprve vykračuje po přední frontě forbíny. Jen na okraj podotýkám, že je trochu zarážející, že majíce na to věk, nešli kolínští důsledněji po studentské recesivnosti, paradoxu a nadhledu. Nebo po jisté klipovitosti, která by udržela příběh ve hře bez zbytečného zatěžkáni až realistické iluze (kterou zvolili), takže by mohli k danému, a ne malému, společenskému problému zaujímat osobní postoje a herecký odstup. A tak tu proti sobě stojí groteskní situace – pranýř a hra v kostky – které byly divadelně dobře napadnuté, dále nechtěně groteskní chvílky poezie (místo obrazného dialogu přes stylizovaný text poezie recitánky), a ne vždy šťastně vkomponované písně jako je ta o shledání v lepších časech po výzvě k rabování. Ano, rakovničtí v sále kolínským rozuměli, nedopadli jak Mozart ve Vídni, ale porozumění vyžadovalo racionální konstrukci. Takže kolínským upřímně z hrdel a statků přejí, a tím i nám, divákům, abychom se příště setkali ne na bázi porozumění, ale na bázi pochopení zážitkem, zásahem imaginace. Zdá se, co zdá, jest to velmi pravděpodobné, že na imaginaci a na její předání mají síly v záloze.

Vladimír Zajíc

■■■■■ BALADA Z HADRŮ OČIMA DIVÁKA ■■■■■

Tatána Polcarová, Rakovník

Na představení, které bylo moc pěkné, mě především zaujal elán mladých herců.

Lenka Duchková, Rakovník

Bylo to dobré představení. Nechyběly v něm ani názory mladých lidí, kteří v současném složitém světě hledají nějakou pravdu.

Eliška Veisová, Rakovník

Moderně zpracovaná hra se známými písničkami se mi líbila. Odcházím spokojena.

Josef Matura, Rakovník

Bylo to moc hezké, zejména se mi líbil Villon.

Manželé Řihákoví, Chrásťany

Dobře udělané představení. Líbilo se nám. Je to stará hra, která se hodí na jakoukoliv dobu.

■■■■■ HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY ■■■■■

Přemysl Rut

SEN

V roce 1827 přivedl český dramatik Václav Kliment Klicpera na svět hru s pirandellovskou tematikou *Der Traum*. Z ne zcela známých a ověřených údajů však poslední dějství nepřineslo divákům to, nač mnohdy nejvíce čekají. Jednoznačný - a v podstatě je jedno, zda optimistický či tragický - konec. Konec zůstává otevřený, což má divák ze všeho nejméně v oblibě. A tak si klade marně otázku: Co bude dál? A byla to právě tato otázka, která vyprovokovala Přemysla Ruta, vystudovaného režiséra, kabaretiéra, autora textu a písní, dramatika (Dnes naposled ve vlastní režii, *Žádná tragédie*) k napsání v podstatě nové hry. K příběhu člověka, který je hluchý

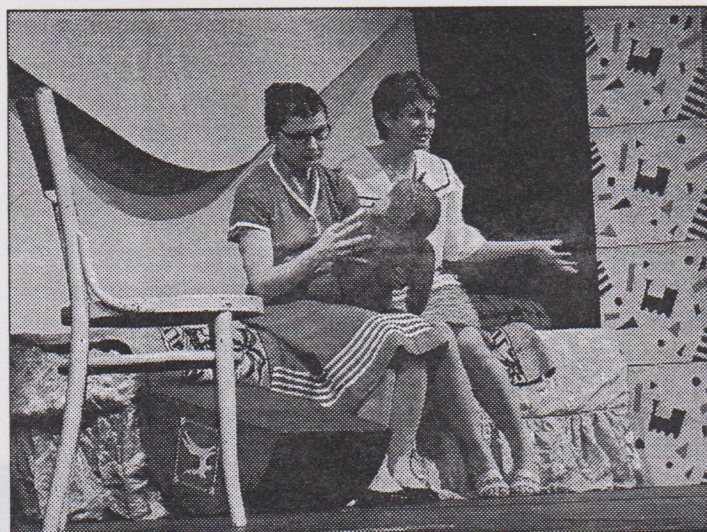
k realitě a propadávající vnucené fikci. Jazyk hry je básnivý a plný obrazů. Hra sama pak klade nároky na jednoznačný výklad.

Tohoto úkolu se odhodlal zhostit Divadelní spolek Tyl Říčany u Prahy, což svědčí o cílené dramaturgii a snaze věnovat se složitým a náročným hrám.

Je pochopitelné, že se vždy vše nezdaří. Zrovna ne šťastně zvolená scéna nás diváky postavila před neúměrně dlouhé pauzy vzniklé přestavbami. Naše pozornost byla tak opakovaně narušována. K tomu přispělo i časté až vtíravé použití zvuku. Dalšími problémy se stala i nečistota mluvy jinak talentované a temperamentní představitelky Růženy Hany Musilové. Sympaticky svým herectvím v roli Hynka zapůsobil Jan Pospíšil.

Snaha souboru pracovat s ne běžným textem je chválná. Otevírá souboru dvířka do dalších divadelních světů. Jde jen o to, aby toto odhodlání přinášelo průběžně poznání, které by tak mohlo vědomě ovlivňovat další činnost souboru.

Karel Semerád

DNEŠNÍ PROGRAM

Tylovo divadlo 10.00 hod.

Jan Červený

SÁGA RODU RASSINI

Velmi amatérské divadlo Kladno

Tylovo divadlo 14.30 hod.

Oldřich Daněk

KULHAVÝ MEZEK

aneb VÝBUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU

Divadelní spolek Svatopluk Benešov

Tylovo divadlo 19.30 hod.

Jan Antonín Pitínský

POKOJÍČEK

Divadlo Luna Stochov

CENY A UPOMÍNKOVÉ PŘEDMĚTY PRO XXIV. WINTRŮV RAKOVNÍK VĚNOVALY:

Referát regionálního rozvoje,
oddělení kultury,
mládeže a tělovýchovy
OkÚ Rakovník

Městský úřad Rakovník

KLÁRA Květiny Rakovník

Potraviny U Lutovských Rakovník